

Het oordeel over Schapen en Bokken

Bron: <http://www.crownandsickle.com/> - 17 december 2009

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V. Update 26-6-2012

Zie voor een volledige bespreking van Mattheüs 24 en 25 de “Rede over de Laatste Dingen”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Rede-Laatste-Dingen.pdf>

De grote meerderheid van het Christendom stelt “Het Oordeel van de Schapen en de Bokken¹” in **Mattheüs 25:31-46** gelijk met het “Laatste Oordeel”, aan het einde der tijden. Zij geloven dat de schapen naar de hemel gaan, de bokken gaan naar de hel, de wereld wordt verwoest en dat maakt een eind aan alles. Het wordt ook dikwijls verbonden met het oordeel voor de “Grote Witte Troon” in Openbaring 20:11-15. Sommigen geloven zelfs dat zij niet zullen weten of zij gered of verloren zijn tot dat oordeel is gekomen.

Tenminste één reden waarom dit gebeurt is dat mensen dikwijls maar één woord horen: *oordeel*, en daar stopt hun luisteren. Op basis van hun beperkt begrip van het woord oordeel denken zij dan te weten wat Jezus zei.

Als in de passage de tijd, plaats, redenen en participanten duidelijk geïdentificeerd kunnen worden, zal de Olijfbergrede tot leven komen in zijn bedoelde betekenis. Deze beroemde onderwijzing van Jezus aan zijn apostelen, vinden we voornamelijk in Mattheüs 24 en 25, en ze vormt Jezus’ antwoord op hun vragen die in Mattheüs 24:3 werden gesteld.

Het tijds kader is dat van Jezus’ komen in heerlijkheid. Dat gebeurt niet bij de Opname, want dan komt Hij niet naar de aarde om Zijn troon op te richten, maar wel in de lucht om Zijn Kerk op te nemen. Vandaag zit Jezus niet op Zijn troon maar aan de rechterhand van de Vader en Zijn troon (Mattheüs 22:44; Markus 16:19). Zijn werk is daar niet dat van een aardse soeverein; Hij is daar Middelaar (1 Timotheüs 2:5).

Jezus zal inderdaad komen in Zijn heerlijkheid wanneer Hij het koninkrijk zal beërven dat Zijn Vader voor Hem heeft bereid (vs. 34). Dit is wat Gabriël bedoelde toen hij Maria vertelde dat haar Zoon de troon van David zou gegeven worden (Lukas 1:32). Dit is ook de heerlijke komst waarvan de profeet Zacharia sprak in hoofdstuk 14, toen hij de Messias beschreef die terugkomt naar de Olijfberg, samen met Zijn heiligen, als Koning over de hele aarde. Dit is ook wat Johannes zag in Openbaring 19:11vv.

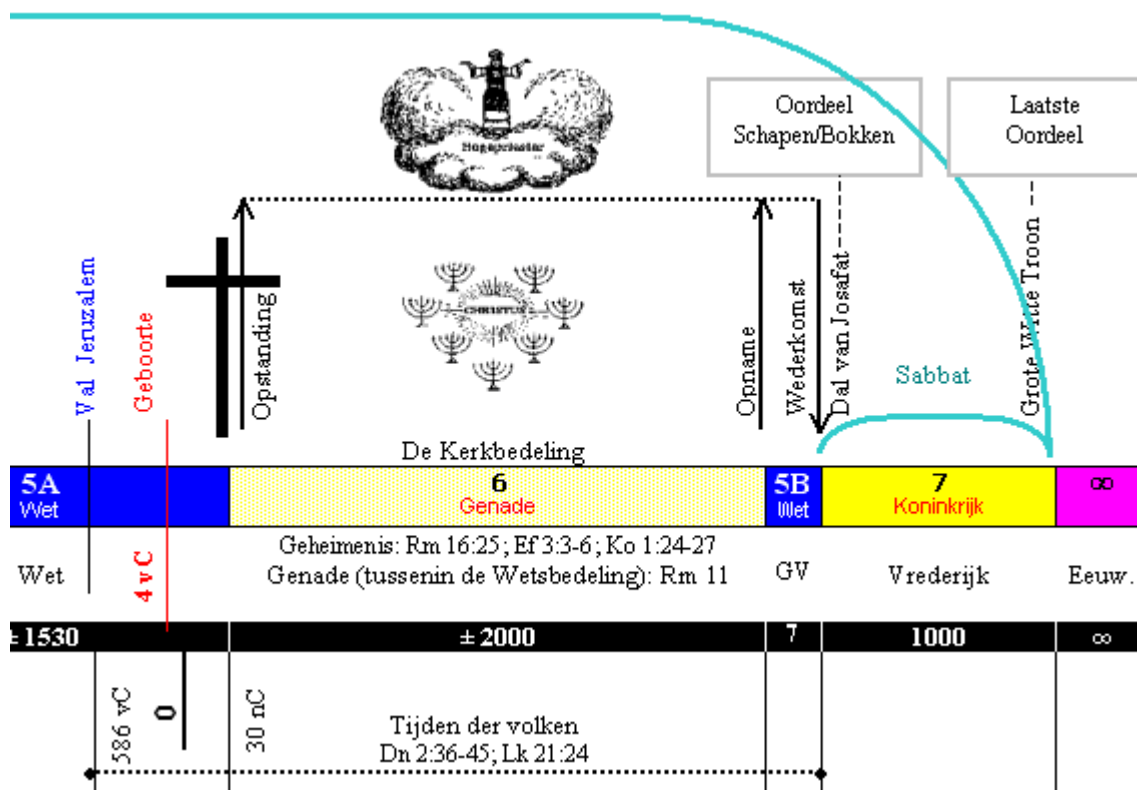
Bij Zijn tweede komst (op aarde) zal Jezus een aantal dingen volbrengen. Onder andere de vernietiging van Zijn vijanden zoals gezien wordt in Zacharia 14 en Openbaring 19. Maar Hij zal ook een oordeelswerk verrichten. Wie zal Hij oordelen? Zij die de verdrukkingperiode overleven, zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen. En dat is het waar het oordeel over schapen en bokken over gaat.

---

¹ Grieks *erifos*: bokje, geitje (Prisma G/N). Strong’s 2056: “a kid or (genitive case) goat:--goat, kid”.

Het is erg belangrijk de plaats van dit oordeel te noteren, want dat vertelt ons veel over de participanten. Het zal op aarde plaatsvinden, niet in de hemel en niet op enige etherische plaats waar we niets van weten. De naties zullen voor Hem verzameld worden, en Hij zal in die tijd op aarde zijn, aan het begin² van Zijn 1000-jarige regering, op de troon van David. Het zal geen oordeel van de doden zijn, maar dat van degenen die nog steeds op aarde leven in de tijd van Zijn tweede komst.

Joël verwijst specifiek naar deze plaats toen hij profeteerde dat het oordeel zou plaatsvinden in het "Dal van Josafat"³ (Joël 3:2, 12). Nu, waar is dit dal? Niemand weet het zeker. Sinds de 4de eeuw wordt het Kidrondal - tussen de oostelijke poort en de Olijfberg - het Dal van Josafat genoemd, maar dat is enkel traditie. De exacte plaats echter is niet van belang, omdat het op aarde is, in Israël, en misschien wel in de nabijheid van Jeruzalem vermits dat de plaats is van Davids troon.

Zie het volledige schema hier: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Bedelingen.pdf>

De "schapen"-naties zullen aan Jezus' rechterhand staan, en de "bokken"-naties aan Zijn linkerhand. Eens dat de verdeling is gemaakt zal Hij een verklaring afleggen over hun eeuwige bestemmingen en de redenen voor hun bestemmingen. Aan het slot van de rechtspraak zal de schapen eeuwig leven gegeven worden en de bokken zullen de eeuwige straf ingaan.

In de tekst van Mattheüs 25 worden ons verschillende redenen gegeven voor wat zal gebeuren. De "schapen" zorgden voor Jezus' broeders door hen te voorzien van voedsel, drank, bescherming, kleding, vriendschap en bemoediging. De "bokken" zullen niets voor hen doen. In antwoord op een vraag die beide groepen zullen stellen op die dag, zal Jezus zeggen dat hetgeen zij al dan niet gedaan hebben voor Zijn broeders, zij dat al dan niet gedaan hebben voor Hemzelf. In wezen zullen alle bokken hun veroordeling krijgen omdat zij niets hebben gedaan. Zonden van nalatenschap dragen verantwoordelijkheid mee, net zoals zonden van toewijding. Openlijke vervolging was zelfs niet nodig om veroordeeld te worden - enkel niets doen. Interessant, niet?

² Dit moet vlak vóór het 1000-jarige Vrederijk zijn, niet aan het begin ervan.

³ "Dal van Josafat: In Joël 3:2, 12 genoemd als de plaats bij Jeruzalem waar alle volken verzameld zullen worden om door JHWH te worden gericht. De profeet zal daarmee geen speciale plaats hebben bedoeld. De naam Josafat betekent: JHWH richt. In vs. 14 noemt hij het "het dal van de dorswagen" [KJV: the valley of decision; NBG: dal der beslissing]. Latere traditie heeft het dal van Josafat gelocaliseerd in een gedeelte van het Kidrondal" (Ency. v.h. OT en NT, Bosch & Keuning).

Maar, wie zijn de broeders? De Kerk is in de hemel tijdens de verdrukkingsperiode en dus kunnen zij onmogelijk de broeders zijn. Bovendien komt de Kerk met Jezus bij Zijn tweede komst naar de aarde en zal zij getuige zijn van dit oordeel. De hele toedracht van de zaak is dat Zijn broeders Joden zijn die in het nauw gedreven zullen worden, en vervolgd en gedood door de Antichrist tijdens de grote verdrukking⁴. De Joden zullen wanhopig zoeken naar enige vorm van bescherming, maar slechts bepaalde mensen zullen hen helpen, en deze mensen en naties worden “schapen” genoemd. Zij die voedsel en bescherming boden aan de Joden in het Nazi-tijdperk zijn te vergelijken met de schapen-naties van de grote verdrukking.

Dus, Jezus beschouwt deze Joden als Zijn broeders? Ja, op dezelfde manier verwees Paulus naar de Joden van zijn dag als zijn broeders (Romeinen 9:3-5). Alhoewel velen in de Kerk (algemene term, uiteraard) daar zelfs niet aan kunnen denken, is het toch de waarheid dat Jezus niet enkel een Jood is, maar bij manier van spreken is Hij de HoofdJood. Dat betekent dat Joden overal en in elke bedeling (dispensatie) Zijn broeders zijn, menselijk gesproken. Dat betekent niet dat elke Jood op die basis zal gered worden, maar het benadrukt de fysische bloedrelatie van Jezus tot de Joden. Dat is een bittere pil om slikken voor antisemieten, maar het is niettemin de waarheid.

Joël geeft ons meer criteria die gehanteerd zullen worden in dat oordeel (Joel 3:1-3). Zie zorgvuldig naar deze tekst en zie hoe het Amerikaans [vgl. Europees] politiek leiderschap beter recht op gaat zitten en er notie van neemt! God zal een verschrikkelijk oordeel uitspreken over die naties die Israël dwongen tot de verschrikkelijke onrechtvaardigheid van het zogenaamde “land voor vrede” zaakje. Een van de dikwijls vergeten maar nochtans echte aspecten van deze gebeurtenis is Jezus’ persoonlijke betrokkenheid ten behoeve van “Mijn volk en Mijn erfdeel Israël” (Joël 3:2). God neemt het erg persoonlijk wanneer naties of enkelingen haat oefenen jegens Zijn volk en zij hun land ontnemen.

Er is nog iets anders dat we hier niet mogen missen. Niet alleen zal het nationale beleid geoordeeld worden, maar ook persoonlijke daden. Net zoals het oude “Befehl ist befehl” als verdediging in Neurenberg krachtig afgewezen werd, door de beste rechterlijke geesten van de wereld van die tijd, zo zal ook datzelfde excuus niet tellen in de ogen van Jezus Christus, de Rechter voor Wie geen enkele daad of enig motief ooit verborgen kan blijven.

Het tijds kader van de gebeurtenissen met betrekking tot de goede of slechte behandeling van de Joden, is de zevenjarige verdrukking die over de aarde zal komen, spoedig na de Opname. Er zullen menigten achtergelaten worden⁵. Sommigen zullen weten wat er gebeurd is, anderen niet. Velen zullen het zich niet aantrekken of zullen zelfs blij zijn verlost te zijn van bijbelgetrouwe christenen. Zij die de waarheid kennen, of die de waarheid te weten komen, zullen beslissingen moeten nemen met een leven-of-dood consequentie. Het merkteken van het Beest aannemen, en zich zo een vijand maken van God en Zijn volk, zal iemand een certificaat bezorgen van eeuwige veroordeling. Christus accepteren in die dagen, het merkteken van het Beest weigeren, het verstrekken van voedsel en hulp voor allen die om hulp mochten komen, zal iemand een certificaat bezorgen van fysieke dood door de hand van de Antichrist en zijn aanhang. Eén ding wat deze beslissing zo moeilijk zal maken is het feit dat dit een impact zal hebben op iemands hele gezin of familie. De emotionele en mentale angst van sommigen in die donkere dagen is niet te beschrijven.

De reden voor dit oordeel is van oude oorsprong en is duidelijk te verstaan. De wortels ervan gaan helemaal terug tot Gods verklaring in Genesis 12:3: “Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt”. Dit is door God nooit herroepen of ingetrokken. Dit betekent echter niet dat alles wat het Joodse volk heeft gedaan juist, goed of naar Gods wil is geweest. Als natie staan zij op dit moment in rebellie met God. Zij willen als volk Jezus niet als hun Messias accepteren. Maar God zal hen veranderen. Alhoewel 2/3 van hen zal sterven in het proces, zal het overblijfsel op een dag Jezus erkennen als hun Messias. En dat is het waar God naartoe werkt, gestaag en met een vastbera-

---

⁴ Matt. 24:21. Ook de “tijd van benauwdheid voor Jakob” genoemd: “O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden” - Jeremia 30:7.

⁵ Matt. 24:40-42: “Dan zullen er twee op de akker zijn; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Er zullen twee vrouwen malen met de molen; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Waak dan, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal”.

den hart, omdat Hij hen liefheeft, zoals ons, en hij zal nooit enige belofte intrekken die Hij heeft gegeven met betrekking tot hun finale verlossing.

Opdat men het niet verkeerd zou verstaan moet gezegd worden dat God *alle* mensen liefheeft. De voor het grootste deel uit heidenen bestaande Kerk, de bruid van de Heer, is Zijn geliefde en ze is in geen enkel opzicht minder geliefd dan Israël. De Kerk heeft een bijzondere plaats in Gods plan en zal de plaats en eer genieten aan Jezus' zijde voor alle eeuwigheid. Maar, met betrekking tot Israël en de Joden, zal ieder die hen leed bezorgt, hen aan hun vijanden overlevert, hun land afneemt, hen hulp weigert, in de hoogste graad van rebellie staan tegen God Zelf, en Hij zal dat niet gedogen. Net zoals hun verlossing enkel Zijn zaak is, zo is ook hun bestraffing. Kortom: God heeft de heidenwereld, in de context van de naties, gewaarschuwd: "Want die u aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan" (Zacharia 2:8).

Het oordeel over schapen en bokken maakt duidelijk dat het niet alleen vreemd is voor ongelovigen, maar het wordt dikwijls ook genegeerd door de meeste christenen. Alhoewel het *kruis* van Jezus erg verschilt van het *oordeel* van Jezus, hebben ze beide iets gemeen, en dat is passie. Het enige wat overeenkomt qua passie met Gods liefde en genade jegens allen die tot Hem komen, is Zijn furie, toorn en oordeel over allen die Zijn volk Israël haten. De grote meerderheid van de kerkbankzitters heeft dit nooit gehoord, want het is deze boodschap die zo ontzettend gemist wordt op de spreekgestoelten, elke zondag. Het onderwerp is politiek en sociaal niet correct, in het bijzonder in kerken die geloven dat de Kerk in Gods plan de plaats van Israël heeft ingenomen.

Hoe onbijbels ook, het ontwijken en/of fout gebruik van de besproken tekst maakt de predikingsbusiness een stuk makkelijker, ziet u. De voel-je-goed- en welvaartspredikers, de sociale rechtvaardigheidsvoorvechters en Emergent-predikers moeten enkel hun standaardpreken van drie-stappen-tot-wat-dan-ook uitscheppen en alles blijft okay. Wat God denkt en zegt over Israël en de Joden wordt niet aangeraakt. De rockster-predikers verlaten hun podia met een goed gevoel over zichzelf, en hun aanbidde fans verlaten de kerkbanken met een goed gevoel over zichzelf ... u bent okay, ik ben okay, iedereen is okay, laten we dan nu gaan eten. En als zij wegdoezelen in hun zondagmiddagdutje denken de kerkbankzitters: "Wow! Wat een prediker!", en de prediker denkt: "Wow! Wat een manier om aan de kost te komen!"

Het oordeel over schapen en bokken van Mattheüs 25 is niet het laatste oordeel dat Jezus zal uitoefenen, want het "Grote Witte Troon"-oordeel zal finaal gebeuren, vlak voor de eeuwige staat der dingen, zoals gezien kan worden in Openbaring 20:11vv., en ze is van groot belang. Herinner u de woorden van de Psalmist: "Bidt om de vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen, die u beminnen" (Psalm 122:6).

Zie hierbij: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opname-MV.pdf>